

عزیزمحمدی فوتبال ما حرفه‌ای است نمی توانیم سفت قرارداد تعیین کنیم

مدرسه ای ترین گل منچستر

هنوز هم «ستاره»ها

تعیین می کنند

•**کوروش تاج**

این را که آرسنال تیم تر از منچستریونایتد است خیلی‌ها قبول دارند به همین خاطر باید پرسید و درباره هم پرسید که چگونه توپچی‌ها در خانه خودشان ۳ گل از حریف می‌خورند و در مجموع با حساب ۴ بر یک لیگ قهرمانان را ترک می‌گویند؟

ستاره‌ها

باین تیم کوچکی نبوده و نیست اما همین تیم وقتی با ستاره‌های بارسا روبرو می‌شود از هم فرو می‌باشد. باینر نمی‌توانند مسی را مهار کنند. در این تیم هافبکی

عزیزمحمدی رئیس سازمان لیگ طی اظهار نظری گفت، به خاطر اینکه لیگ ما حرفه‌ای است نمی‌توانیم برای بازیکنان سقف قرارداد تعیین کنیم اما به باشگاه‌ها هشدار دادیم که خودشان میزان قراردادها را کنترل کنند. وی افزود، در هیچ یک از کشورهای دنیا که فوتبال حرفه‌ای را دنبال می‌کنند سقف قراردادی برای بازیکنان وجود ندارد و ما هم از این قاعده مستثنی هستیم و با توجه به اینکه ۸ سال است لیگ حرفه‌ای را در کشورمان راه اندازی کرده ایم باید روی اصول حرفه‌ای حرکت کنیم. وی در خصوص معتبر شدن قراردادهای داخلی بازیکنان با تیم‌های باشگاهی گفت، در همین ارتباط هفته آینده یک جلسه را در حضور تمامی اعضای هیات رئیسه فدراسیون فوتبال برگزار خواهیم کرد و در این جلسه با بررسی کارشناسی روی این موضوع تصمیم‌گیری خواهیم کرد. رئیس سازمان لیگ برتر فوتبال اضافه کرد، روی هم رفته از هشتمین دوره لیگ برتر رضایت داریم. در فصل گذشته برنامه‌های هر ۲ تیم فصل قبل از آغاز مسابقات به تیم‌ها اعلام شده بود و در سال آینده هم تلاش می‌کنیم برنامه بازی‌های کل فصل را قبل از شروع مسابقات به اطلاع تیم‌ها برسانیم تا برنامه‌ریزی‌های لازم را برای خودشان داشته باشند.

وجود ندارد که بتواند از پس ژاوی برآید. اینی یستا به اندازه تمام هافبک‌های مونیخی، پاس سالم می‌دهد و تازه این در حالی است که بارسلون آنژیو و تیری آنری را هم در اختیار دارد. آری با وجود این نظریه دوران ستاره‌ها خاتمه یافته است واقعیت این است که ستاره‌ها هنوز هم می‌توانند تعیین‌کننده باشند. یکی از همین ستاره‌ها کریستیانو رونالدو است. اگر او نبود منچستر از پس پورتو هم برنمی‌آمد. همین بازیکن در ورزشگاه امارات نیز چنان گلی به آرسنال زد که پس از آن این تیم دیگر

پنجشنبه ۱۷ اردیبهشت ۱۳۸۸
۱۲ جمادی الاول ۱۴۳۰- ۲۰۰۹
شماره ۴۳۷۴

ورزشی

پیدا نمی‌شود.

آرسنال معروف است به اینکه از نقطه باز پس‌گیری

توپ از حریف-در هر کجای زمین که باشد- ضدحملات تند و خطرناکی را تدارک می‌بیند. گل سوم من یوها نیز دقیقاً چنین خاصیتی داشت. رونی تا تأخیر کرد تا فوتبال‌های ویژه کریس رونالدو را دیدیم. او که گزینه‌های زیادی برای پاس دادن داشت عمداً توپ را به سمت چپ خود فرستاد تا حواس

مدافعان کناری به درد نخور آرسنال

یکی از اصلی‌ترین نقاط ضعف آرسنال در فاز تهاجمی‌را شاید بتوان ضعف مدافعان کناری دانست. آرسنال در طول بازی بسیار کم از نعمت همراهی مدافعان کناری در عملیات تهاجمی بهره برد.

در شرایطی که در فوتبال روز دنیا بحث برتری نفری در جنگ‌های تاکتیکی یکی از اصلی‌ترین دستورات یک مربی است، عدم مشارکت مؤثر مدافعان کناری در عملیات تهاجمی می‌تواند به کاهش کارایی مهاجمان منجر شود.
اصولاً تیم‌های اروپایی حداقل از ۲ تا ۳ لایه دفاعی متمرکز بهره می‌برند. لایه اول هافبک‌های تهاجمی هستند که در میانه میدان نخستین حمله بران به مردان پا به توپ به شمار می‌آیند. لایه دوم، ۲ هافبک دفاعی هستند که صف دوم مدافعان را تشکیل می‌دهند و لایه سوم، مدافعان تیم هستند. برای عبور از این ۳ لایه هر تیمی نیازمند کمک گرفتن از مدافعان کناری است. وقتی مدافعانی مثل آلوز(بارسلونا) راموس(اتال) اوئسلی(منچستر) نفوذ می‌کنند، در وهله اول امکان زوج‌سازی را به نفرات میانی می‌دهند. در وهله دوم این نفرات می‌توانند خود نقش ارسال‌کننده را برعهده بگیرند و پاس گل بدهند. سومین نکته مثبت نفوذ مدافعان این است که به آنها اجازه می‌دهد تا به وقت ضد حملات حریف، نقش نخستین سپر دفاعی را ایفا کنند. ■■■

آرسنال در طول ۹۰ دقیقه کمتر از نفوذ مردانش استفاده برد و در نتیجه در حملات بسیار کم قدرت نشان داد.

مرد آلمانی درست گفت

وقتی روبروی روته مولر آلمانی نشستم و از او در مورد بازی آرسنال و منچستر پرسیدم، هیچ تغییری در قیافه‌اش حاصل نشد. روته مولر با اطمینان خاطر و اعتماد به نفس گفت: من مطمئن هستم که منچستر به سادگی از برتری خود دفاع خواهد کرد و به فینال می‌رسد. این اتفاق افتاد تا پیش‌بینی روته مولر خیلی راحت درست از آب دربیاید.

-

در لحظاتی که شما این مطلب را می‌خوانید، بازی بارسلونا و چلسی به پایان رسیده و چهره دومین فینالیست لیگ قهرمانان اروپا مشخص شده. وقتی ظهر سه شنبه با روته مولر در کمپ تیم ملی همکلام شدیم، مرد آلمانی با قدرت پیش‌بینی کرد که چلسی گریبان پارسا را بگیرد و به فینال برسد.

اکنون که این مطلب را می‌نویسم بازی آغاز نشده اما حالا که شما این مطلب را می‌خوانید بازی به پایان رسیده و شما می‌توانید قضاوت کنید که مرد آلمانی در پیش‌بینی دوشش موفق بوده یا خیر!

پایان عصر ونگر؟

به پایان عصر «آرسن ونگر» رسیده‌ایم؟ کسی برای این سؤال پاسخی دارد؟ آیا مالکان آرسنال، پیش از این بدون جام بودن را تحمل خواهند کرد؟ پاسخ تمام این پرسش‌ها را تا یکی، دو هفته دیگر دریافت خواهیم کرد اما حقیقت این است که عصر ونگر به پایان نزدیک شده. مرد فرانسوی ۳ سال است که هیچ جامی را فتح نکرده و امسال نیز دستش از هر نوع قهرمانی و جام کوتاه مانده. ونگر هر چند برای استراتژی «خروج نکن و به بازیکن جوان میدان بده» بهترین مربی است اما به نظر می‌رسد که دیگر چیز جدیدی برای او کردن ندارد. مربی آرسنال، حال با ریزش هر چه بیشتر ستاره‌های اصلی خود مواجه خواهد شد. ستاره‌هایی که سال‌هاست دستشان از هر افتخاری کوتاه مانده و پیشنهادات مالی کلان رقبا را با سوسه و تردید بررسی می‌کنند. ونگر همچنین با دور ماندن از جام، مشروعیت خود را از دست داده. مرد فرانسوی با ستاره‌های جوان و پراشتیاهش دیگر چه حرفی برای گفتن در میادین بین‌المللی دارد وقتی هیچ وقت به فینال نمی‌رسد یا هر وقت هم که می‌رسد شکست می‌خورد؟ آیا آرسن ونگر می‌تواند مالکان آرسنال را راضی کند تا یک سال دیگر به او مهلت بدهند؟ ■■■

به حرف‌های من توجه نکنید. ونگر در آرسنال ماندنی است. همه بدبینی‌های مفراطی که در این مقاله وجود دارد، ناشی از یک بیماری مسری است در فوتبالی که مربی تیم قهرمان لیگ امنیت شغلی ندارد، اخراج نکردن کسی مثل ونگر که ۳ سال است حتی یک قهرمانی تشریفاتی هم نیامورده باورپذیر نیست!

کابوسی که تمام هوپیان را تهدید می‌کند

■ **بیژن ذوالفقارنسب**

متأسفانه بازی را ندیدیم چون در اردوی تیم نثت آبادان بودم. خیلی دلم می‌خواست که این بازی را ببینم اما نشد. در پاسخ به سؤال شما در مورد «ناتوانی ونگر در مهار رونالدو» باید بگویم که من خودم هیچ وقت به مهار ستاره اعتقاد ندارم. از نظر من بهترین راه برای مهار یک ستاره این است که کانال‌های تغذیه او را ببندیم نه اینکه وقت و انرژی خود را برای مهار فرد هدر بدهیم. اگر هیچ تویی به رونالدو نرسد، کارایی او به میزان زیادی کاهش می‌یابد البته فراموش نکنید که چنین بازیکنانی حتی بدون توپ هم مفید واقع می‌شوند. کلاً برای مهار کردن یک بازیکن راه‌های استاندارد زیادی وجود دارد. اولین راه پارگیری من تو من یا نفر به نفر است. راه دوم پارگیری منطقه‌ای است. روش سوم پارگیری همراه با پشتیبانی است یعنی به این صورت که یک بازیکن مأمور مهار ستاره می‌شود و نفر دوم مأمور می‌شود تا در صورت فرار ستاره او را مهار کند. راه‌های دیگری هم هست که مثل استفاده از روش‌هایی مثل آفسایدگیری.

-

ونگر شاید مربی لحظه نباشد یا به عبارتی برای لحظه برنامه‌ریزی نکرده باشد. چنین مربی بزرگی، قبل از بازی تمام راه‌های لازم را بررسی می‌کند و بهترین دستورات را صادر می‌کند. اینکه چطور رونالدو توانسته ۲ گل بزند و یک پاس گل بدهد، شاید به این دلیل باشد که ونگر به اندازه کافی به او بها نداده بود.

البته یک نکته دیگر هم هست. گاهی ما مربیان تمام تلاش خود را می‌کنیم تا یک بازیکن را مهار کنیم. ما می‌دانیم که این بازیکن به ما ضربه می‌زند و اگر او را مهار نکنیم شکست ما حتمی است اما در مهار آن بازیکن ناتوان می‌مانیم. این کابوس مربیان است که راه شکست حریف را بداندند و نتوانند پیروز شوند یا اینکه نقطه قوت حریف را بداندند و نتوانند بر آن غلبه کنند.

نتوانست فوتبالی را که از شاگردان ونگر انتظار می‌رود پیاده کند.

آرسنال بی‌شباهت به مقاومت سیاسی خودمان نیست
الان سال‌هاست که این تیم «تولید» می‌کند و دیگران ستاره‌هایش را می‌برند فقط آن دوره‌ای که توپچی‌ها آنری و پیرس، ۲، ۳ ستاره دیگر را در اختیار داشتند «مثل دیوید سیمن» قهرمانی حاصل آمد و یک دلیل آنکه دست ونگر ۳ سال به هیچ جامی نرسیده این است که در تیم او بازیکن با مختصات مسی یا رونالدو

بعید نبود که سرش را بگذارد روی آن و‌های‌های گریه کند! بلندشو تیتب را جمع کن ترسو!

-

نیمه اول تمام می‌شود. از خستگی می‌خواهم بخوابم. روز خسته‌کننده‌ای بود. ۲ ساعت و نیم در کمپ تیم ملی چرخیده بودم و با مربیسان فوتبال در مورد «جلسی-پارسا» بحث می‌کردم. بعد هم کل مطلب را تا ساعت ۵ و ۶ عصر پیاده کردم و

مربی فرانسوی که قهرمان لیگ قهرمانان شد اسمش چه بود؟ کسی اصلاً یک مربی فرانسوی سراخ دارد که بلد باشد تیمی را

قهرمان لیگ قهرمانان کند؟

-

دقیقه ۱۲. ونگر خودش را باخته. ۲ گل عقب‌انفاده و قیافه‌اش شبیه مردی شده که آماده است برای خودکشی. فقط کافی بود یکی در همان دقایق می‌رفت سمت ونگر و یک تپانچه را با

هت تریک به روایت کریس

سه شنبه شب برای هواداران کریس رونالدو بدون تردید شبی رؤیایی بود. رونالدو در ورزشگاه امارات، دو بار گل زد و یک پاس گل هم داد تا ستاره اول منچستریونایتد کسی باشد که با نام «شماره ۷» می‌شناسیم. ■■■

صحبت‌های فرگوسن در کنفرانس مطبوعاتی بیانگر همه چیز بود. من فکر می‌کنم آرسنال به صورت کاملاً آشکاری از مهار رونالدو «عاجز بود». تحویل می‌گیرید استاد ونگرها؟! ■■■

خودمان را می‌شناسید که این طور با نفس کشیدن مهاجمش همذات‌پنداری‌کنند و تا طرف سر مدافع مستقیم خود را کرد زیر آب، او هم جلدی «پاس قشنگه» را بفرستد تا یک گل پایه‌گذاری شود؟ ■■■
کار رونالدو چطور؟ فضا‌سازی بدون توپ برای

لبختد به او هدیه می‌کرد. شک نکنید که طرف ماشه را می‌کشید و می‌رفت پیش بقیه مربیان مرحوم شده فرانسوی. یاد بنیتز و هیدینک افتادم که در آن بازی ۴ بر ۴، چندین بار از هم عقب و جلو افتادند اما خم به ابروهایشان نیامد. ونگر اما عین تازه‌کارها، توی سرش می‌زد.

تحویل دادم. خسته بودم. به برد منچسترهم اطمینان داشتم. تلسوپزیون را خاموش کردم و خوبابیدم. ■■■
گل سوم منچستر را صبح از تلویزیون دیدم. رونی که فرار کرده بود و پا به توپ حرکت می‌کرد و تمام توزان و تمرکز خط دفاعی آرسنال را جذب خودش کرده‌بود،

درسی که ایویچ به ما داد

■ **احمد سنجری**

یکی از نکاتی که به شاگردان جوانم در شیرین فراز یاد دادم بازی رونی بود. «وین رونی» هیچ وقت هافبک چپ نبوده اما وقتی به او می‌گویند باید در این پست کار دفاعی انجام بدهی جوری بازی می‌کند که انگار مادرزاد دفاع با پیستون چپ بوده! در فوتبال مدرن بازیکن باید یاد بگیرد که دستورات مربی را به خوبی در زمین پیاده کند حتی اگر در پستی غیرتخصصی به میدان برود. ■■■

رونالدو تنها بازیکن آزاد منچستر بود. او آزاد بود تا هر کار می‌خواهد بکند و هر جا که می‌خواهد برود.

طبیعتاً این قضیه باعث می‌شد تا نتوان او را مهار کرد. بازیکنی که ساکن نیست و در منطقه خاصی هم بازی نمی‌کند و هر لحظه که اراده کند به هر جای زمین می‌رود به

صورت من تو من مهار نمی‌شود. چنین بازیکنی را باید به صورت منطقه‌ای مهار کرد. من فکر می‌کنم ونگر هیچ شانس‌ی برای مهار او نداشت.

وقتی داشتم بازی را می‌دیدم فقط از خودم یک سؤال را پرسیدم. اینکه آرسنال چطور می‌خواهد این تیم قدرتمند را شکست بدهد؟ دقایق ابتدایی برای آرسنال عالی شروع شد اما افتضاح پایان یافت. آرسنالی‌ها با سیستم ۱-۵-۴ به خوبی منچستر را عقب راندند و بر بازی تسلط یافتند. این تسلط کمک کرد تا شاگردان ونگر بربرازی سوار شوند.

آرسنال سوار بربرازی بود تا اینکه منچستر به گل رسید. این گل را باید حاصل اتفاقات و شانس دانست.

رونالدو پاس را از اندرسون گرفت و یک پاس عرضی داد. «گیسیس» آنجا بود و به صورت خیلی ساده باید توپ را قطع می‌کرد اما این اتفاق نیفتاد. در این لحظه ۳ اشتباه فردی صورت گرفت.

«گیسیس» زمین خورد، آلمونیا‌ثانه‌ای دیر حرکت کرد و مدافع سوم آرسنال هم یک ثانیه دیر به دروازه رسید. سونگ توپ را گرفت و

خیلی ساده دروازه را گشود. آرسنال باز هم صاحب توپ و میدان شد و بازی را پیش برد اما بلافاصله گل دوم از روی ایستگاهی و زاویه بسته وارد دروازه شد.